

Прѣселването на сливенци.

Слѣдъ като се минава зимата, прѣзъ началото на пролѣтѣта сливенци почватъ да стѣгатъ „гйочоветѣ“ си за пжтъ. Прѣданието не помни точни дати, но посочва сезона на тая епохална емиграция, защото пжтуването е траело цѣли три мѣсеца: *отъ Великъ-день до Петровъ-день* (1830 г.). Датата на излизането на сливенци отъ града е 13-ий априлий.

Можемъ си прѣдстави картината при напушането на единъ градъ, който тогава е броялъ тъкмо толкова, колкото и днесъ, около 25,000 души, а при това, билъ е срѣдище на първостапанъ панаиръ, — фабрика на стари индустрии платове, оржжия, розово масло и прочутитѣ тукъ на врѣмето си медарство, копринарство и т. н.

Много сливенски фамилии сж били съ идеята да минатъ Дунава и се отдалечатъ отъ града си додѣ се забравятъ произшествията въ периода между 31-ий юлий 1829 г. и 13-й априлъ 1830 г., и да се върнатъ пакъ назадъ. Единъ и сжщъ родъ се разпилявалъ по разни посоки — едни отивали за Влашко, други за Бесарабия, трети за Кримъ. Случвало се да се дѣлятъ синъ отъ майка, братъ отъ сестра, за да се разпрѣснатъ и забравятъ — „за да не се чуятъ, ни видятъ“. Тия, които сж запомнили деня на трѣгването, разправятъ интересни и покъртителни подробности. Пѣтата отъ сливенци за тоя случай пѣсенъ е днесъ забравена въ самия Сливенъ и по-добрѣ запомнена отъ прѣселенитѣ:

Тиллаля вика изъ Сливенъ
Изъ Сливенъ града голяма:
Който ша седи да седи
Който ша бяга да бяга

— — — — —
Мама Иванчо приспива:
Нанни ми нанни, дѣтенце,
Да растешъ да порастешъ,
Царството да си отнемешъ.

Заповѣдѣта за трѣгване е била издадена на 13-ий априлий. Официално посоченото мѣсто за заселване е било *Бесарабия*. Всѣко сѣмейство се снабдявало съ по единъ паспорть, въ който се отбѣлѣзвали имената на членоветѣ на сѣмейството, прѣзимето му и родното мѣсто. Тия „билети“ се издавали още отъ мѣсець февруарий (1830 г.) и то не само отъ главния руски щабъ, но и отъ другитѣ военачалници. Селенитѣ отъ Сливенско и отъ другитѣ кжтове на юго-източна България, които послѣдвали сливенскитѣ кервани, се сдобивали съ тия билети въ Айтошкото поле, дѣто всички бѣжанци се събрали да се чакатъ, и въ Бургасъ.